

Rapport.

Tors dagen den 15 Januari 1903.

Ang.

Jansson
Gustaf Adolf
Poliskonstapel

Res.

Opplämnas till fört
poliintendenten för
vörerbörlij åtgärd.

Tvorn Skuldf.

Res.

Jansson meddelas varning för
opförstånd i tjänsten samt för
olämpligt svar till person som
förbrutit honom här för. Stockholm,
tolen den 21 Januari 1903.

Vilhelm Tamme.

För undertecknad har
teckningsmagistern och konst-
pelaren vid prostitutionsaf-
delningen Gustaf Adolf
Jansson Onsdagen den 7
dennes på aftonen å Berger
gärdsgratan nära invid
hörnnet af Nybragatan
skulle hafva närgånget
fixerat en fru som på
ett kort afstånd före sin
man passerade fram der
stades; samt att samma
fru funnit sig förnär-
nad af detta Janssons
uppträdande, skuru Jans-
son icke yttrat något
vare sig åt henne eller
någon annan.

Med anledning deraf

har utredning i denna sak hållits.

Spiögävarande dag hade konstapeln Jansson och dennes komrat konstapeln vid prostitutionssafdelningen Nils Gjungh till tjänsteäliggande ut från Kl. 10 e. m. till Kl. 2 på natten patrullera ute i oomässa platser för att hafva upprigt öfver prostituerade och sedeslösa quinnor, samt att derest sådana anträffades som undandragit sig dem ålagd läkareberigtningsskyldighet, anhålla och hemta dessa till berigtning.

Rörande förloppet vid anförmarne tillfälle hafva såväl Jansson som Gjungh blifvit hörd.

Jansson har derom berättat, att då hon den 7 dennes på aftonen Kl. 12 tiden i sällskap men Gjungh kom gående Hamngatan österut, Jansson på körbanan och Gjungh på gatans högra trottoar invid Berzelijerpark, de båda sett en kvinna komma ensam sakta gående på Berger Järsgatans östra trottoar nära invid Nybragatan och i rikt-

ning mat denna gata.

Gjengh hade då till janssons
yttrat, du kan gå och se hvem
det kan vara.

Jansson hade dervid, i tanke att
han möjligen kunde känna igen
qvinnan, gått och stått sig in-
vid väggen på Birger jarlska-
tans östra trappa för att låta
qvinnan passera förbi sig så att
han sålunda kunde iakttaga hen-
nes utseende.

Under det jansson var stående
invid väggen hade qvinnan, som
var för honom okänd, passerat
förbi honom på trappans
yttre kant, 2 à 3 meters afstånd från
jansson, hvorefter han icke vore
sig att herre yttrat något eller
på annat sätt varit herre
närvarande, blott sett på herre.

Omedelbart derpå hade en
välklädd man med skyndsam-
mare steg kommit efter qvin-
nan och fattat under hennes
högre arm hvorefter mannen
yttrat, "hvad är det fråga om, samt
i sällskap med qvinnan fort-

så samma trättor mot Nybrö-
gaten.

Da jansson genast derpå sam-
mantriffade med Gjungh, som vid
tillfället ifrågasatte något af-
lägsnad för jansson, hade jansson
för Gjungh antalat det passerade.

Gjungh har i saken berättat,
att då han den 7 desember kl. 1/2 à 3/4 12
i. m. under tjänsteöfning i
sällskap med jansson kom gå-
ende ä Håmngatan vid plats
som jansson uppgifvit, han
iakttagit en quismas komma
ensam gående från Nybrögatan
och rika af framåt Strandvä-
gen hvarvid Gjungh öfode sin
gång emot denna quisma för
att se om hon var någon af
dem som tillhörd de parti-
tuerades antal, men hade han
icke gifvit ökt på hvor jans-
son då gått.

Da Gjungh kommit intill
den nu ifrågavarande quismen,
som han icke igenkände, hade
han vändt sin gång mot Berge
Jarlsgatan och samtidigt gått

se janssan stå der nära här-
net af Nybragatan, och hade
Gjengh samtidigt iakttagit att
en välklädd man och en kvin-
na kommo i riktning från
janssan emot Gjengh som
passerades.

Då Gjengh sammanträffade
med janssan hade den senare
för Gjengh antalat att den bene-
sam i sällskap med fruntimmer
mätte Gjeng, vid hesserandvet
af janssan fattas fruntimmer
under armen och samtidigt
yttrat hoard av det frågs om
fastän janssan icke yttrat något,
blev set på fruntimmer.

Gjengh påstod det han icke kan
erinnra sig att han, såsom jans-
san uppgifvit tillsejt janssan
att gå och se på den kvinnan
som passerade fram å Berge-
jarsgatan, men ville han icke
förneka att så skett, då det
ju ofta händer att de, för
att verka på flera hån, måste
unda korta stunder skiljas från
hvarandra. Stockholm som ofven.

Saul Dahlquist

P. J. Pettersson

P. M.
ang. politikonstapeln
L. A. Jansson.

Da underkennad beordrade kommissarien
P. Dahlqvist att skälla den i bifogade rapport
den 15 dennes gjorda utredning, omnämnda
jag icke, att Jansson skulle på målsägarens
yttrande: "hvad är det frågan om" hafva
svarat "man får väl stå på jag står."
Sedemera af mig beordrad att höra Jansson
derom, har Dahlqvist rapporterat, att
Jansson vid förnyadt förhör, dervid
Dahlqvist, som förut endast i allmänna ord
lag framställt fråga om Jansson vid till-
fallet yttrats något, nu preciserat sin
fråga — förklarar, att han icke kunde
nämna det han fått ett dylikt yttrande,
men att, om målsägaren vilte påstå, att
skedd, han höll dennes påstående
för sannt. Stockholm den 16 Januari
1903.

Vilhelm Tamm

2/1 Ljung & Jansson här välhållt; dock vill
Jansson icke påstå, att Ljung uppmuntrat honom att gå
och se hvem det var; Jansson erkänner, att hans
noscalt måtte blifva framförd till vederbörande.